

Authors' contribution/
Wkład autorów:
A. Study design/
Zaplanowanie badań
B. Data collection/
Zebranie danych
C. Statistical analysis/
Analiza statystyczna
D. Data interpretation/
Interpretacja danych/
E. Manuscript preparation/
Przygotowanie tekstu
F. Literature search/
Opracowanie
piśmiennictwa
G. Funds collection/
Pozyskanie funduszy

THE REVIVAL OF REGIONAL COOPERATION IN CENTRAL ASIA IN THE PERSPECTIVE OF HUNGARY'S EASTERN OPENING POLICY

OŻYWIEŃ WSPÓŁPRACY REGIONALNEJ W AZJI ŚRODKOWEJ W PERSPEKTYWIE WĘGIERSKIEJ POLITYKI OTWARCIA NA WSCHÓD

Peter Barkanyi^{1(A,B,C,D,E,F)}, Laszlo Vasa^{2(B,D,E)}

¹ Doctoral School of Regional and Business Administration Sciences, Széchenyi István University, Hungary

¹ Szkoła Doktorancka Nauk Regionalnych i Administracji Biznesowej, Uniwersytet Széchenyi István, Węgry

² Hungarian Institute of International Affairs, Metropolitan University Budapest, Hungary

² Węgierski Instytut Spraw Międzynarodowych, Uniwersytet Metropolitalny w Budapeszcie, Węgry

ORIGINAL ARTICLE

JEL code: F02, F15, F55, O18, P25, P48, R11, R58

Submitted:
April 2023

Accepted:
May 2023

Tables: 1
Figures: 4
References: 24

ORYGINALNY ARTYKUŁ NAUKOWY

Klasyfikacja JEL: F02, F15, F55, O18, P25, P48, R11, R58

Zgłoszony:
kwiecień 2023

Zaakceptowany:
maj 2023

Tabele: 1
Rysunki: 4
Literatura: 24

Citation:

Barkanyi, P., Vasa, L. (2023). The revival of regional cooperation in central Asia in the perspective of Hungary's eastern opening policy/ Ożywienie współpracy regionalnej w Azji środkowej w perspektywie Węgierskiej polityki otwarcia na wschód. *Economic and Regional Studies*, 16(2), 241-256. <https://doi.org/10.2478/ers-2023-0016>

Guest Editor Dr. Katalin Liptak, PhD, Faculty of Economics, University of Miskolc, Hungary

Abstract

Subject and purpose of the work: This study explores the specifics of strengthening Central Asian regional cooperation and its potential opportunities according to Hungary's Eastern Opening Policy.

Materials and methods: A two-pronged approach was used to conduct this study, which included a comprehensive literature review of relevant academic publications on regional cooperation, as well as an examination of cooperation projects to identify specific characteristics. Results are explicated using descriptive methodology for the analysis.

Results: Central Asian regional integration differs from the traditional model, emphasising the importance of historical factors and the strengthening of Turkish ethnic identity as a foundation for unification efforts.

Conclusions: Foreign economic engagement in Central Asia requires a continuous and assertive presence, along with the development of mutual trust due to the region's unique historical, cultural and geopolitical context. These tendencies and intentions have been recognised by Hungarian foreign strategy - in line with the Eastern Opening Policy - with good sense and at a good pace.

Keywords: regional cooperation, Central Asia, Eastern Opening Policy

Streszczenie

Przedmiot i cel pracy: W niniejszym opracowaniu przeanalizowano specyfikę wzmacniania współpracy regionalnej w Azji Środkowej i jej potencjalne możliwości pod kątem węgierskiej Polityki Otwarcia na Wschód.

Materiały i metody: Do przeprowadzenia niniejszego badania zastosowano podejście dwutorowe, które obejmowało kompleksowy przegląd literatury w postaci odpowiednich publikacji

Address for correspondence/ Adres korespondencyjny: Peter Barkanyi, MA., (ORCID: 0000-0002-6330-7793), (peter.barkanyi@uni-flexys.hu), Institute of Business Sciences, University of Miskolc, Hungary; Laszlo Vasa, prof, (ORCID 0000-0002-3805-0244), Doctoral School of Regional and Business Administration Sciences, Széchenyi István University, Hungary, Győr, Egyetem tér 1, 9026, Hungary; phone: +36 96 503 400

Journal included in: AgEcon Search; AGRO; Arianta; Baidu Scholar; BazEkon; Cabell's Journalytics; CNKI Scholar (China National Knowledge Infrastructure); CNPIEC - cnpLINKer; Dimensions; EBSCO; ERIH PLUS (European Reference Index for the Humanities and Social Sciences); ExLibris; Google Scholar; Index Copernicus; J-Gate; JournalTOCs; KESLI-NDSL (Korean National Discovery for Science Leaders); MyScienceWork; Naver Academic; Naviga (Softweco); Polish Ministry of Science and Higher Education; QOAM (Quality Open Access Market); ReadCube; SCILIT; Semantic Scholar; TDNet; Ulrich's Periodicals Directory/ulrichsweb WanFang Data; WorldCat (OCLC); X-MOL

Copyright: © The Authors, 2023. **Publisher:** John Paul II University in Białą Podlaska, Poland.

naukowych na temat współpracy regionalnej, a także analizę projektów współpracy w celu określenia ich konkretnych cech. Wyniki wyjaśniono przy użyciu opisowej metodologii analizy.

Wyniki: Integracja regionalna Azji Środkowej różni się od tradycyjnego modelu, przy czym podkreślić należy znaczenie czynników historycznych i wzmocnienia tureckiej tożsamości etnicznej jako podstawy wysiłków zjednoczeniowych.

Wnioski: Zaangażowanie gospodarcze państw zewnętrznych w Azji Środkowej wymaga ciągłej i zdecydowanej obecności, a także rozwoju wzajemnego zaufania ze względu na wyjątkowy kontekst historyczny, kulturowy i geopolityczny regionu. Te tendencje i zamiary uwzględnia węgierska strategia współpracy zagranicznej – zgodna z Polityką Otwarcia na Wschód – z rozsądkiem i w dobrym tempie.

Słowa kluczowe: współpraca regionalna, Azja Środkowa, polityka otwarcia na wschód

Introduction

The vast territory of Central Asia lies east of the Caspian Sea, bordered by Russia to the north, China to the east and Iran and Afghanistan to the south. This vast region is made up of five former Soviet republics (Figure 1) and covers an area of 4,003,451 square kilometres. According to the latest UN statistics (Worldometer, 2023), the region has an estimated population of around 76 million, of which Uzbekistan has the largest population with 34 million, followed by Kazakhstan with 19 million, Tajikistan with 10 million, the Kyrgyz Republic with 7 million and Turkmenistan with 6 million. In contrast, the European Union (EU), with its 27 member states, has a total area of 4,233,255.3 square kilometres and a population of approximately 447 million. The main geographical feature that defines Central Asia is its landlocked nature, as the region has no direct access to the sea. This area rose to prominence during the heyday of the Silk Road in the ancient East. Despite the decline of the ancient world, the region survived as a functional entity for an extended period during the Middle Ages, until its relevance was undermined by the profound impact of significant geographical discoveries (Lakatos, 2018).

Wstęp

Rozległe terytorium Azji Środkowej leży na wschód od Morza Kaspijskiego, graniczy z Rosją od północy, Chinami od wschodu oraz Iranem i Afganistanem od południa. Ten rozległy region składa się z pięciu byłych republik radzieckich (Rysunek 1) i zajmuje powierzchnię 4 003 451 kilometrów kwadratowych. Według najnowszych statystyk ONZ (Worldometer, 2023) liczbę ludności regionu szacuje się na około 76 milionów, z czego największą populację ma Uzbekistan z 34 milionami, następnie Kazachstan z 19 milionami, Tadżykistan z 10 milionami, Republika Kirgiska z 7 milionami i Turkmenistan z 6 milionami. Natomiast Unia Europejska (UE) z 27 państwami członkowskimi ma łączną powierzchnię 4 233 255,3 kilometrów kwadratowych i około 447 milionów mieszkańców. Główną cechą geograficzną, która określa Azję Środkową, jest jej śródlądowy charakter, ponieważ region ten nie ma bezpośredniego dostępu do morza. Obszar ten zyskał na znaczeniu w okresie rozkwitu Jedwabnego Szlaku na starożytnym Wschodzie. Pomimo schyłku starożytnego świata region przetrwał jako jednostka funkcjonalna przez dłuższy okres średniowiecza, dopóki jego znaczenie nie zostało osłabione przez głęboki wpływ znaczących odkryć geograficznych (Lakatos, 2018).

Figure 1. Central Asian Countries
Rysunek 1. Kraje Azji Środkowej

Source: Worldatlas, 2022.

Źródło: Worldatlas, 2022.

Until the outbreak of the war in Ukraine, the vast majority of rail freight traffic between China and Europe - 95% - passed through the northern transport corridor, namely Kazakhstan, Russia and Belarus. However, due to the economic and financial sanctions imposed on Russia by Western countries, the freight and logistics industry in Russia is facing a challenging situation. As a result, international carriers are looking for alternative routes to bypass Russia, and one such route that is gaining attention is the "New" Silk Road, the Middle Corridor, also known as the Trans-Caspian International Transport Route (TITR), which has been operational since 2017 (Bernek, 2022).

Do wybuchu wojny na Ukrainie zdecydowana większość kolejowego ruchu towarowego między Chinami a Europą - 95% - odbywała się północnym korytarzem transportowym, czyli przez Kazachstan, Rosję i Białoruś. Jednak ze względu na sankcje gospodarcze i finansowe nałożone na Rosję przez kraje zachodnie, branża transportowa i logistyczna w Rosji znajduje się w trudnej sytuacji. W rezultacie międzynarodowi przewoźnicy szukają alternatywnych tras ominięcia Rosji, a jedną z takich tras, które przyciągają uwagę, jest „Nowy” Jedwabny Szlak, Korytarz Środkowy, znany również jako Transkaspijski Międzynarodowy Szlak Transportowy (TITR), użytkowany od 2017 roku (Bernek, 2022).

Figure 2. The "Middle Corridor"
Rysunek 2. „Korytarz Środkowy”

Source: Koishibayev, 2022.

Źródło: Koishibayev, 2022.

Today, Central Asia is once again attracting a great deal of interest, and not just in terms of logistics. It has significant reserves of oil, gas and water, as well as remarkable potential for harnessing solar and wind energy. However, these resources are not evenly distributed across the region, with Turkmenistan, Kazakhstan and Uzbekistan being rich in fossil fuels and the Kyrgyz Republic and Tajikistan focusing primarily on water resources. According to available data, Turkmenistan has 19.5 trillion cubic meters of proven natural gas reserves, ranking sixth in the world. In comparison, Kazakhstan has the 12th largest oil reserves in the world, with about 3.2% of the world's proven oil reserves of 30 billion barrels. In addition, the Kyrgyz Republic and Tajikistan have huge hydroelectric potential, with the former having 4% of the world's hydroelectric resources and the latter having 53% of Central Asia's hydroelectric resources (Table 1).

Dzisiaj Azja Środkowa ponownie cieszy się dużym zainteresowaniem, nie tylko pod względem logistycznym. Posiada ona znaczne zasoby ropy naftowej, gazu i wody, a także niezwykły potencjał wykorzystania energii słonecznej i wiatrowej. Zasoby w tym regionie nie są jednak równomiernie rozmieszczone, przy czym Turkmenistan, Kazachstan i Uzbekistan są bogate w paliwa kopalne, a Republika Kirgiska i Tadżykistan posiadają przede wszystkim zasoby wodne. Według dostępnych danych Turkmenistan ma 19,5 bilionów metrów sześciennych potwierdzonych zasobów gazu ziemnego, co plasuje go na szóstym miejscu na świecie. Dla porównania, Kazachstan ma 12. największe rezerwy ropy naftowej na świecie, co stanowi około 3,2% potwierdzonych światowych rezerw ropy naftowej i 30 miliardów baryłek. Ponadto Republika Kirgiska i Tadżykistan dysponują ogromnym potencjałem hydroenergetycznym, przy czym pierwszy kraj posiada 4% światowych zasobów hydroenergetycznych, a drugi 53% zasobów hydroenergetycznych Azji Środkowej (Tabela 1).

Table 1. Hydrocarbon reserves and renewable energy reserves in the countries of Central Asia

Tabela 1. Zasoby węglowodorów i rezerwy energii odnawialnej w krajach Azji Środkowej

	Uzbekistan / Uzbekistan	Turkmenistan / Turkmenistan	Kazakhstan / Kazachstan	Kyrgyzstan / Kirgistan	Tajikistan / Tadżykistan
Petroleum (barrel) / Ropa naftowa (w baryłkach)	600 million (2019) / 600 milionów (2019)	600 million (2019) / 600 milionów (2019)	30 billion (2019) / 30 miliardów (2019)	5 million (2020) / 5 milionów (2020)	12 million (2019) / 12 milionów (2019)
Natural gas (cubic metres) / Gaz ziemny (metry sześcienne)	1.2 trillion (2019) / 1,2 biliona (2019)	19.5 trillion (2018) / 19,5 biliona (2018)	2.7 trillion (2019) / 2,7 biliona (2019)	6 billion (2020) / 6 miliardów (2020)	5.663 billion (2018) / 5,663 miliarda (2018)
Carbon (billion tonnes) / Węgiel (w miliardach ton)	1.375 (2019)	No data	26.6 (2019)	1.3 (2020)	4.5 (2019)
Hydroelectric potential (TWh/year) / Potencjał hydroenerge- tyczny (TWh/rok)	88.5	24	199	163	527
Solar energy potential (GW) / Potencjał energii słonecz- nej (GW)	593	655	3,760	267	195
Wind energy potential (GW) / Potencjał energii wiatru (GW)	1.6	10	354	1.5	2

Source: Bárkányi, 2022: 573.

Źródło: Bárkányi, 2022: 573.

For more than 30 years, the countries of the region have been trying to build their nations and have recognised the potential for cooperation between them, especially in the changed global political environment brought about by the war in Ukraine. A key development in the region has been the lack of concerted efforts between countries. Not

Państwa tego regionu od ponad 30 lat starają się wzmacniać swoje narody i dostrzegają potencjał współpracy między nimi, zwłaszcza w zmienionym globalnym otoczeniu politycznym, jakie spowodowała wojna na Ukrainie. Kluczowym problemem w regionie był brak skoordynowanych wysiłków między krajami. Nie doszło nawet do współpracy takiej jak

even cooperation such as that within the Visegrad Group (V4), which is in fact an informal alliance without an institutional framework, has taken place. However, regional cooperation is crucial for the implementation of efficient systems and integration into international markets.

It is therefore timely to begin to examine in more detail how regional cooperation is developing in Central Asia and whether the strategy defined for Hungary as part of its Eastern Opening Policy fits in with the new processes.

Materials and methods

This study adopted a two-pronged approach, including a literature review of academic publications selected as relevant and an examination of exemplary collaborative projects to identify specific characteristics of regional collaboration. We have attempted to present the findings using a descriptive research method. Overall, the materials and methods used can provide a comprehensive understanding of the characteristics of the area under study. The materials and methods used in this study can provide a nuanced understanding of regional cooperation in Central Asia. The literature review and the two-pronged approach to the analysis of cooperation projects, as well as the use of the descriptive research method, contribute to this. The findings of this study can have significant implications by providing valuable insights into the factors that facilitate successful collaborative initiatives.

Regional cooperation – Central Asia

Following the collapse of the Soviet Union, these five countries emerged as a new geopolitical region on the international stage. The region was characterised by a shared history of economic and political ties, as well as a high degree of interdependence, but the acknowledgement of a multitude of interrelated socio-economic issues prevalent throughout the region has underscored the necessity for integration. The forced infrastructural connections inherited from the Soviet period were also given to all of this. It has been realised that the pooling of resources and coordinated efforts could potentially offer viable solutions to these shared problems. However, as a developing and evolving region, it is subject to the ongoing influence of internal and external factors, particularly since the end of February 2022. To date, the prevailing sentiment among scholars was that the progression of regional cooperation in Central Asia can be incontrovertibly advantageous. Nevertheless, the prospect of establishing formalised

w ramach Grupy Wyszehradzkiej (V4), która jest de facto nieformalnym sojuszem bez ram instytucjonalnych. Jednak współpraca regionalna jest kluczowa dla wdrożenia wydajnych systemów i integracji na rynkach międzynarodowych.

Warto więc zacząć dokładniej przyglądać się, jak rozwija się współpraca regionalna w Azji Środkowej i czy strategia określona dla Węgier w ramach Polityki Otwarcia na Wschód wpisuje się w nowe procesy.

Materiały i metody

W badaniu tym przyjęto podejście dwutorowe, obejmujące przegląd literatury w postaci publikacji akademickich wybranych jako istotne oraz analizę przykładowych projektów współpracy w celu określenia konkretnych cech współpracy regionalnej. Autorzy podjęli próbę przedstawienia wyników za pomocą opisowej metody badawczej. Ogólnie rzecz biorąc, zastosowane materiały i metody mogą zapewnić kompleksowe zrozumienie charakterystyki badanego obszaru. Materiały i metody zastosowane w niniejszym badaniu umożliwiają szczegółowe zrozumienie współpracy regionalnej w Azji Środkowej. Przyczyniają się do tego przegląd literatury oraz dwutorowe podejście do analizy projektów współpracy, a także wykorzystanie opisowej metody badawczej. Wyniki tego badania mogą mieć znaczące konsekwencje, dzięki dostarczeniu cennych informacji na temat czynników ułatwiających udane wspólne inicjatywy.

Współpraca regionalna – Azja Środkowa

Po rozpadzie Związku Radzieckiego te pięć krajów wyłoniło się na arenie międzynarodowej jako nowy region geopolityczny. Region charakteryzował się wspólną historią powiązań gospodarczych i politycznych, a także wysokim stopniem współzależności, a określenie wielu powiązanych ze sobą problemów społeczno-gospodarczych występujących w całym regionie uwydatniło konieczność integracji. Na to wszystko nałożyły się również wymuszone powiązania infrastrukturalne odziedziczone po okresie Związku Radzieckiego. Zrozumiano, że łączenie zasobów i skoordynowane wysiłki mogą potencjalnie zapewnić realne rozwiązania tych wspólnych problemów. Jednak jako region rozwijający się i ewoluujący podlega on ciągłemu wpływowi czynników wewnętrznych i zewnętrznych, szczególnie od końca lutego 2022 r. Do tej pory wśród naukowców panowało przekonanie, że rozwój współpracy regionalnej w Azji Środkowej może być niezaprzeczalnie korzystny. Perspektywa nawiązania sformalizowanej współpracy regionalnej

regional cooperation in the proximate future appears remote (Vasa, 2020). Earlier, others argued that these procedures were unforeseen because of the region's strong commitment to nation-building. This commitment was seen as precluding the possibility of ceding certain state prerogatives to a supranational organisation or union (Malgin-Narinskii, 2002). Today, it seems to be confirmed that Central Asia has been transformed from a previously peripheral region into an important hub in the middle of the Eurasian continent (Gleason, 2010). Recognising all this, the great and medium-sized powers interested in the region also began to take strategic and tactical steps towards regionalism at the very beginning of the formation of this new states. As such, these processes have been and continue to be characterised by both endogenous and exogenous initiatives. This research seeks to identify the exemplary forms of cooperation that are relevant to the issue and that reflect the defining characteristics of this regionalism processes.

In the first decade after the collapse of the Soviet Union, despite the difficulties of inter-state relations, the Central Asian states made efforts to create a regional cooperation architecture. In 1994, Kazakhstan, Kyrgyzstan and Uzbekistan established the Central Asian Economic Union (CAEU), which was renamed the Central Asian Economic Cooperation (CAEC) after the accession of Tajikistan in 1998. In 2002, these four countries established the Central Asian Cooperation Organisation (CACO). However, it was not possible to create a common market among the member states, so this organisation was merged with the Russian-dominated Eurasian Economic Community (EurAsEC). In 1995, Belarus, Kazakhstan and Russia signed a treaty establishing the Customs Union as a mechanism for eliminating obstacles to economic cooperation, facilitating the free flow of goods and ensuring fair competition. In 2000, the Kyrgyz Republic and Tajikistan joined the Customs Union to form the EurAsEC, comprising the five countries mentioned above (Shadikhodjaev, 2008). The official dissolution of the EurAsEC occurred on the 1st of January 2015, consequent to the establishment of the Eurasian Economic Union (EAEU).

Currently, the only functioning economic union in the Central Asian region is the EAEU, which includes Kazakhstan and the Kyrgyz Republic. The union was initiated by the signing of an agreement in Astana, Kazakhstan, on the 29th of May 2014. It has five member states, namely the Russian Federation, Kazakhstan, Belarus, Armenia and the Kyrgyz Republic, and three observer states, namely Moldova, Uzbekistan and Cuba. The EAEU is an international economic union committed to the unimpeded flow of goods, services, financial resources and labour. It is the effective successor to the former Customs

w najbliższej przyszłości wydaje się jednak odległa (Vasa, 2020). Wcześniej inni badacze argumentowali, że nie przewidywano tych procedur z powodu silnego zaangażowania regionu w rozwój własnych narodów. Zaangażowanie to postrzegano jako wykluczające możliwość scedowania pewnych prerogatyw państwowych na organizację lub związek o charakterze ponadnarodowym (Malgin-Narinskii, 2002). Dziś wydaje się potwierdzone, że Azja Środkowa przekształciła się z dotychczas peryferyjnego regionu w ważny węzeł w środku kontynentu euroazjatyckiego (Gleason, 2010). Mając to wszystko na uwadze, zainteresowane regionem wielkie i średnie mocarstwa już na samym początku formowania się tych nowych państw zaczęły podejmować strategiczne i taktyczne kroki w kierunku regionalizmu. W związku z tym procesy te charakteryzowały się i nadal charakteryzują się zarówno inicjatywami endogenicznymi, jak i egzogenicznymi. Niniejsze badanie ma na celu określenie przykładowych form współpracy, które są istotne dla problemu i które odzwierciedlają definiujące cechy procesów tego regionalizmu.

W pierwszej dekadzie po rozpadzie Związku Radzieckiego, mimo trudności w stosunkach międzypaństwowych, państwa Azji Środkowej podejmowały starania o stworzenie regionalnej architektury współpracy. W 1994 roku Kazachstan, Kirgistan i Uzbekistan utworzyły Środkowoazjatycką Unię Gospodarczą (CAEU), która po przystąpieniu Tadżykistanu w 1998 roku została przemianowana na Środkowoazjatycką Wspólnotę Gospodarczą (CAEC). W 2002 roku te cztery kraje utworzyły Organizację Współpracy Azji Środkowej (CACO). Nie udało się jednak stworzyć wspólnego rynku państw członkowskich, dlatego organizacja ta została połączona ze zdominowaną przez Rosję Euroazjatycką Wspólnotą Gospodarczą (EaWG). W 1995 roku Białoruś, Kazachstan i Rosja podpisały traktat ustanawiający Unię Celną jako mechanizm usuwania przeszkód we współpracy gospodarczej, ułatwiający swobodny przepływ towarów i zapewniający uczciwą konkurencję. W 2000 roku Republika Kirgiska i Tadżykistan przystąpiły do Unii Celnej, tworząc EaWG, w skład której wchodzi pięć wspomnianych wyżej krajów (Shadikhodjaev, 2008). Oficjalne rozwiązanie EaWG nastąpiło 1-ego stycznia 2015 r. w związku z utworzeniem Euroazjatyckiej Unii Gospodarczej (EUG).

Obecnie jedyną funkcjonującą unią gospodarczą w regionie Azji Środkowej jest EUG, w skład której wchodzi Kazachstan i Republika Kirgiska. Związek został zainicjowany podpisaniem porozumienia w Astanie w Kazachstanie w dniu 29 maja 2014 roku. Ma pięć państw członkowskich, a mianowicie Federację Rosyjską, Kazachstan, Białoruś, Armenię i Republikę Kirgiską oraz trzy państwa obserwatorów, a mianowicie Mołdawię, Uzbekistan i Kubę. EUG to międzynarodowa unia gospodarcza, której celem jest

Union and represents the next phase of supranational integration. According to the Union's Charter, its member states jointly develop and implement a coherent strategy in key areas and contribute to modernising and strengthening the competitiveness of their respective economies. The creation in 2011 of the Customs Union, comprising Russia, Belarus and Kazakhstan, and its legal successor, the EAEU, is the first post-Soviet endeavour to embody the attributes of a supranational political institution. Prior to 2010, the post-Soviet states had achieved only modest economic cooperation in a few areas, such as rail transport, aviation safety standards and electricity networks. The EAEU is not without its faults, but it cannot be dismissed as a complete failure (Dragneva and Wolczuk, 2017). Nevertheless, the EAEU's progress includes functioning institutions, unified commodity and labour markets, a set of technical standards and regulations, and the emergence of the first free trade zones. As for the future of the EAEU, Uzbekistan's admission as a full member would be a significant step forward. Uzbekistan was granted observer status in 2020 and has been carefully weighing the pros and cons of full membership. Beyond the immediate benefits of Uzbekistan's accession to the EAEU, the Central Asian economy will see further growth in regional development. This will include the allocation of additional resources to improve transport and energy infrastructure, as well as the implementation of new cross-border initiatives. Uzbekistan's integration into Eurasian structures will help to rebalance Central Asia's water and energy systems. The prospects for advancing the region's water and energy complex are significant, given the interconnected nature of the electricity grid economy, the development of power generation capacity, and the management of water resources. For Uzbekistan and its Central Asian neighbours, it is essential to adopt modern integration approaches that use modern technological and digital solutions to shape and regulate the regional water and energy market (Lagarde, 2019). Moreover, the possibility of Uzbekistan becoming a full member of the EAEU may inspire Tajikistan to do the same in order to avoid being excluded. Similarly, Turkmenistan, which has pursued a policy of almost complete international isolation under the banner of "positive neutrality" until the end of spring 2022 (Rahmanov, 2022), may feel compelled to reconsider its stance. With a population of over 34 million (18% of the EAEU countries), Uzbekistan is the most densely populated country in Central Asia (Worldometer, 2023). It also has the second largest economy in the region, with a GDP of more than \$60 billion (Worldometer, 2023). Prior to 2017, the idea of Uzbekistan's accession to the EAEU was unlikely, even in the most optimistic forecasts. After 25 years of Soviet-style presidential rule under

umożliwienie niezakłóconego przepływu towarów, usług, zasobów finansowych i siły roboczej. Jest ona faktycznym spadkobiercą dawnej Unii Celnej i reprezentuje kolejny etap ponadnarodowej integracji. Zgodnie z Kartą Unii jej państwa członkowskie wspólnie opracowują i realizują spójną strategię w kluczowych obszarach oraz przyczyniają się do unowocześniania i wzmacniania konkurencyjności swoich gospodarek. Utworzenie w 2011 roku Unii Celnej, obejmującej Rosję, Białoruś i Kazachstan, oraz jej następcy prawnego, EUG, jest pierwszym poradzieckim przedsięwzięciem mającym na celu urzeczywistnienie atrybutów ponadnarodowej instytucji politycznej. Przed 2010 rokiem państwa poradzieckie prowadziły jedynie skromną współpracę gospodarczą w kilku obszarach, takich jak transport kolejowy, standardy bezpieczeństwa lotniczego i sieci elektroenergetyczne. EUG nie jest pozbawiona wad, ale nie można jej uznać za kompletną porażkę (Dragneva i Wolczuk, 2017). Przeciwnie postęp związany z EUG obejmuje funkcjonujące instytucje, ujednoczony rynek towarowy i rynek pracy, zestaw norm i przepisów technicznych oraz powstanie pierwszych stref wolnego handlu. Jeśli chodzi o przyszłość EUG, przyjęcie Uzbekistanu jako pełnoprawnego członka byłoby znaczącym krokiem naprzód. Uzbekistan otrzymał status obserwatora w 2020 roku i dokładnie rozważa zalety i wady pełnego członkostwa. Oprócz bezpośrednich korzyści z przystąpienia Uzbekistanu do EUG, gospodarka Azji Środkowej odnotuje dalszy wzrost rozwoju regionalnego. Obejmie to przeznaczenie dodatkowych środków na poprawę infrastruktury transportowej i energetycznej, a także wdrożenie nowych inicjatyw transgranicznych. Integracja Uzbekistanu ze strukturami euroazjatyckimi pomoże przywrócić równowagę systemów wodnych i energetycznych Azji Środkowej. Perspektywy rozwoju kompleksu wodno-energetycznego regionu są znaczące, biorąc pod uwagę wzajemnie powiązany charakter gospodarki sieci elektroenergetycznych, rozwoju mocy wytwórczych i zarządzania zasobami wodnymi. Dla Uzbekistanu i jego sąsiadów z Azji Środkowej niezbędne jest przyjęcie nowoczesnych podejść integracyjnych, wykorzystujących nowoczesne rozwiązania technologiczne i cyfrowe do kształtowania i regulowania regionalnego rynku wody i energii (Lagarde, 2019). Ponadto możliwość pełnego członkostwa Uzbekistanu w EUG może skłonić Tadżykistan do uczynienia tego samego w celu uniknięcia wykluczenia. Podobnie Turkmenistan, który do końca wiosny 2022 roku prowadził politykę niemal całkowitej izolacji międzynarodowej pod hasłem „pozytywnej neutralności” (Rahmanov, 2022), może czuć się zmuszony do ponownego rozważenia swojego stanowiska. Liczący ponad 34 miliony mieszkańców (18% spośród krajów EUG) Uzbekistan jest najgęściej zaludnionym krajem Azji Środkowej (Worldometer, 2023). Ma on również drugą co do wielkości

Islom Karimov, President Savkat Mirziyoyev, known as “The Reformer”, revitalised Uzbekistan. Within five years, the country’s industrial output rose by 34%, the economy grew by 24%, exports increased by 1.5 times, foreign investment tripled, and average salaries increased by 2.2 times (strategy.uz, 2022). It is evident that Uzbekistan has, to some extent, sought to distance itself from regional cooperation in the past, although not to the same extent as Turkmenistan. Since 2017, however, the country has emerged as an enthusiastic contributor and even a “frontrunner” in such collaborative efforts: while Hungary has been actively participating in the work of the Organisation of Turkic States (OTS) intergovernmental cooperation as an observer since 2018, Uzbekistan became a member in 2019. On the 22nd of November 2022, the 9th Summit of the OTS took place in Samarkand, during which the “Samarkand Declaration” was ratified, outlining the long-term developmental strategy for the Turkic world.

Türkiye was among the earliest nations to acknowledge the independence of the post-Soviet countries and has since emerged as a significant investor and initiator in the region, from as early as 1992, it has endeavoured to create a comparable organisation. However, this effort was met with resistance from other countries, primarily due to concerns over encroaching on their sovereignty, and was eventually thwarted by the Uzbek-Turkish conflict. Ultimately, in 2009, the Cooperation Council of Turkic-Speaking States (Turkic Council) was founded as an intergovernmental organisation dedicated to advancing comprehensive cooperation between Turkic States. Its founding member states are Azerbaijan, Kazakhstan, Kyrgyzstan, and Türkiye, Uzbekistan became a member in 2019. Hungary was granted observatory status in 2018, Turkmenistan in 2021 and the Turkish Republic of Northern Cyprus in 2022. The organisation is built upon four fundamental pillars, which include shared history, language, identity and culture. However, the organisation does not restrict itself solely to these commonalities: is dedicated to upholding the principles and objectives of the United Nations Charter, along with other universally accepted norms and principles of international law. These include respect for sovereign equality, territorial integrity, and the inviolability of internationally recognised borders of states. The OTS is also committed to promoting international peace, security, and the development of positive and cooperative relations between nations. It operates through its main bodies, which include the Council of Heads of State, Council of Foreign Ministers, Council of Elders, Senior Officials Committee and the Secretariat. In addition, it receives support from various related and affiliated organisations such as the Parliamentary Assembly of Turkic Speaking

gospodarkę w regionie, z PKB przekraczającym 60 miliardów dolarów (Worldometer, 2023). Przed 2017 rokiem pomysł przystąpienia Uzbekistanu do EUG był mało prawdopodobny, nawet w najbardziej optymistycznych prognozach. Po 25 latach rządów prezydenckich Isloma Karimowa w stylu radzieckim, prezydent Savkat Mirziyoyev, znany jako „Reformator”, ożywił Uzbekistan. W ciągu pięciu lat krajowa produkcja przemysłowa wzrosła o 34%, gospodarka o 24%, eksport zwiększył się 1,5-krotnie, inwestycje zagraniczne potroiły się, a średnie wynagrodzenia wzrosły 2,2-krotnie (strategy.uz, 2022). Jest oczywiste, że w przeszłości Uzbekistan do pewnego stopnia starał się zdystansować od współpracy regionalnej, choć nie w takim stopniu jak Turkmenistan. Jednak od 2017 r. kraj ten stał się entuzjastycznym uczestnikiem, a nawet „liderem” takich wspólnych wysiłków: podczas gdy Węgry od 2018 r. aktywnie uczestniczą w pracach współpracy międzyrządowej Organizacji Państw Tureckich (OTS) jako obserwator, Uzbekistan został jej członkiem w 2019 roku. 22 listopada 2022 r. w Samarkandzie odbył się IX Szczyt OTS, podczas którego ratyfikowano „Deklarację z Samarkandy”, określającą długofalową strategię rozwoju świata tureckiego.

Turcy byli jednym z pierwszych narodów, które uznały niepodległość krajów poradzieckich i od tego czasu stali się znaczącym inwestorem i inicjatorem w regionie, a już od 1992 roku starali się stworzyć porównywalną organizację. Wysiłek ten spotkał się jednak z oporem innych krajów, głównie z powodu obaw o naruszenie ich suwerenności, i ostatecznie został udaremniony przez konflikt uzbecko-turecki. Ostatecznie w 2009 roku powstała Rada Współpracy Państw Tureckojęzycznych (Rada Turecka) jako organizacja międzyrządowa zajmująca się rozwojem wszechstronnej współpracy między państwami tureckimi. Jej założycielskimi państwami członkowskimi są Azerbejdżan, Kazachstan, Kirgistan i Turcja, Uzbekistan został członkiem w 2019 roku. Węgry otrzymały status obserwatora w 2018 roku, Turkmenistan w 2021 roku, a Turecka Republika Cypru Północnego w 2022 r. Organizacja opiera się na czterech podstawowych filarach, do których należą wspólna historia, język, tożsamość i kultura. Jednak organizacja nie ogranicza się wyłącznie do tych podobieństw: jest oddana przestrzeganiu zasad i celów Karty Narodów Zjednoczonych, wraz z innymi powszechnie przyjętymi normami i zasadami prawa międzynarodowego. Należą do nich poszanowanie suwerennej równości, integralności terytorialnej oraz nienaruszalności uznanych międzynarodowo granic państw. OTS jest również zaangażowana w promowanie międzynarodowego pokoju, bezpieczeństwa oraz rozwój pozytywnych i opartych na współpracy stosunków między narodami. Działa poprzez swoje główne organy, do których należą Rada Szełów Państw, Rada

Countries (TURKPA), International Organisation of Turkic Culture (TURKSOY), International Turkic Academy, Turkic Culture and Heritage Foundation, Turkic Business Council, Turkic University Union and Turkic Chamber of Commerce and Industry (Vasa, 2021). The organisation's objective is to expand its bilateral cooperation in various fields, including the economy, science, education, transportation, customs and tourism, among its member states. It seeks to extend these existing areas of cooperation into a more comprehensive and multilateral partnership that benefits the entire region. Moreover, the organisation does not limit its collaboration to its member states alone. It willingly cooperates with further states to foster peace and stability in the region, especially in the areas of transport, customs and tourism: in September 2019, the OTS's European Representation Office was officially opened in Budapest with the participation of member states' Foreign Ministers, where Hungary demonstrated its representation of the community's interest in Europe, and its dedication to further institutional development.

Hungary's Eastern Opening policy

It is commonly observed that there is a dearth of information available on individual nations, and what little is known is often shaped by popular myths (Dašić, 2013). Central Asians, particularly Uzbeks and Kazakhs, regard Hungary as "the most eastern of the Western and the most western of the Eastern related folk". This unique positioning of Hungary in Central Asia has led to the establishment of a distinct "nation brand" that is widely recognised and accepted in this region. The "Nation branding" refers to the process of measuring, building and managing the reputation of nations, which involves the implementation of corporate marketing strategies and techniques to enhance a country's reputation in the international community. The ultimate goal of this approach is to improve the country's global standing in the affected area (Papp-Váry, 2018).

In April 2012, as part of the Kálmán Széll Plan 2.0 (Széll KálmánTerv 2.0., 2012), the Hungarian government adopted a new "Eastern Opening" foreign trade strategy with the goal of diversifying the geographical distribution of its exports. One of the main objectives of this strategy is to support the growth of Hungarian exports to the rapidly developing countries of Central Asia, also because

Ministrów Spraw Zagranicznych, Rada Starszych, Komitet Wyższych Urzędników oraz Sekretariat. Ponadto otrzymuje ona wsparcie od różnych powiązanych i stowarzyszonych organizacji, takich jak Zgromadzenie Parlamentarne Krajów Języka Tureckiego (TURKPA), Międzynarodowa Organizacja Kultury Tureckiej (TURKSOY), Międzynarodowa Akademia Turecka, Turecka Fundacja Kultury i Dziedzictwa, Turecka Rada Biznesu, Związek Uniwersytetów Tureckich i Turecka Izba Handlowo-Przemysłowa (Vasa, 2021). Celem organizacji jest rozszerzenie współpracy dwustronnej między jej państwami członkowskimi w różnych dziedzinach, w tym w gospodarce, nauce, edukacji, transporcie, obyczajach i turystyce. Ma ona na celu rozszerzenie istniejących obszarów współpracy w bardziej kompleksowe i wielostronne partnerstwo, które przyniesie korzyści całemu regionowi. Ponadto organizacja nie ogranicza swojej współpracy wyłącznie do państw członkowskich. Chętnie współpracuje ona z innymi państwami na rzecz pokoju i stabilności w regionie, zwłaszcza w obszarach transportu, ceł i turystyki: we wrześniu 2019 r. w Budapeszcie nastąpiło oficjalne otwarcie Przedstawicielstwa OTS w Europie z udziałem ministrów spraw zagranicznych państw członkowskich, podczas którego Węgry reprezentowały interesy społeczności w Europie i wykazały swoje zaangażowanie w dalszy rozwój instytucjonalny.

Węgierska Polityka Otwarcia na Wschód

Powszechnie zauważa się, że brakuje dostępnych informacji na temat poszczególnych narodów, a to, co wiadomo, jest często kształtowane przez popularne mity (Dašić, 2013). Mieszkańcy Azji Środkowej, zwłaszcza Uzbegy i Kazachowie, uważają Węgry za „najbardziej wschodni lud z narodów zachodnich i najbardziej zachodni lud z narodów spokrewnionych ze Wschodem”. To wyjątkowe postrzeganie Węgień w Azji Środkowej doprowadziło do powstania odrębnej „marki narodowej”, która jest w tym regionie powszechnie rozpoznawana i akceptowana. Określanie „marki narodowej” odnosi się do procesu oceniania, budowania i zarządzania reputacją narodów, który obejmuje wdrażanie korporacyjnych strategii i technik marketingowych w celu wzmocnienia reputacji kraju w społeczności międzynarodowej. Ostatecznym celem tego podejścia jest poprawa globalnej pozycji kraju na odpowiednim obszarze (Papp-Váry, 2018).

W kwietniu 2012 roku, w ramach Planu 2.0 Kálmána Szélla (Széll KálmánTerv 2.0., 2012), węgierski rząd przyjął nową strategię handlu zagranicznego „Otwarcie na Wschód”, mającą na celu urozmaicenie geograficznego rozkładu eksportu. Jednym z głównych celów tej strategii jest wspieranie wzrostu

of the existence of a “nation brand” in this area. The strategy is not meant to be against western countries. It emphasises that Hungary should also continue to strengthen its traditional economic and trade ties with western European countries and the newer members of the EU. The Hungarian “Eastern Opening” policy outlined the development of three sets of tools to support the diversification of exports by geography:

1. One of the new directions in foreign trade is to enhance the role of economic diplomacy.
2. The network of foreign trade diplomats will be reinforced.
3. The government will establish a partially state-owned trading company to assist small and medium-sized enterprises in accessing foreign markets.

To diversify the product structure of its exports, Hungary is focusing on several key areas, including healthcare, pharmaceuticals, agriculture, food, automobiles, electronics, creative and innovative industries, green industries and services. The aim is to improve cooperation between the state export financing banks (MEHIB and EXIM), the Ministry of Foreign Affairs and Trade, the Hungarian Investment Promotion Agency (HIPA) and the Hungarian Export Promotion Agency (HEPA). To achieve this goal, the government emphasises the role of chambers, committees and business forums. The Hungarian Chamber of Commerce and Industry has established new sections, such as the Hungarian-Turkish and Central Asian sections, to facilitate cooperation. Hungarian-Kazakh, Hungarian-Kyrgyz and Hungarian-Uzbek business councils have also been established. Joint economic committees are also active, and the frequency of high-level government meetings and business forums is increasing. In 2015, Hungary expanded its economic relations with Africa and Latin America as part of its “Southern Opening” foreign trade strategy, which complements its existing “Eastern Opening” strategy. As a middle power in global affairs with significant influence in Central and Eastern Europe, Hungary’s foreign policy is based on four key principles: cooperation with Atlantic nations, European integration, support for international development, and adherence to international law.

Hungary’s economy is heavily dependent on foreign trade, and the war in Ukraine has influenced its foreign policy, with a focus on minimising the economic impact of EU sanctions and prioritising national security. Despite these challenges, Hungary continues to pursue long-term strategies to diversify its political and economic relationships. The government is placing greater emphasis on strengthening cooperation with the Turkic states, given the region’s growing importance as a source of

węgierskiego eksportu do szybko rozwijających się krajów Azji Środkowej, również ze względu na istnienie w tym obszarze „marki narodowej”. Strategia ta nie jest skierowana przeciwko krajom zachodnim. Podkreśla ona, że Węgry powinny również nadal zacieśniać swoje tradycyjne więzi gospodarcze i handlowe z krajami Europy Zachodniej i nowymi członkami UE. W węgierskiej polityce „Otwarcia na Wschód” nakreślono rozwój trzech zestawów narzędzi wspierających geograficzne urozmaicenie eksportu:

1. Jednym z nowych kierunków w handlu zagranicznym jest zwiększenie roli dyplomacji gospodarczej.
2. Wzmocniona zostanie sieć dyplomatów handlu zagranicznego.
3. Rząd utworzy częściowo państwową spółkę handlową, która będzie pomagać małym i średnim przedsiębiorstwom w dostępie do rynków zagranicznych.

Aby urozmaicić strukturę produktową swojego eksportu, Węgry koncentrują się na kilku kluczowych obszarach, w tym na opiece zdrowotnej, farmacji, rolnictwie, żywności, samochodach, elektronice, sektorze kreatywnym i innowacyjnym, ekologicznych gałęziach przemysłu i usług. Celem jest poprawa współpracy między państwowymi bankami finansującymi eksport (MEHIB i EXIM), Ministerstwem Spraw Zagranicznych i Handlu, Węgierską Agencją Promocji Inwestycji (HIPA) oraz Węgierską Agencją Promocji Eksportu (HEPA). Rząd podkreśla rolę izb, komisji i forów biznesowych jako środków do osiągnięcia tego celu. Węgierska Izba Przemysłowo-Handlowa utworzyła nowe oddziały, takie jak oddział węgiersko-turecki i środkowoazjatycki, aby ułatwić współpracę. Powstały także węgiersko-kazachskie, węgiersko-kirgiskie i węgiersko-uzbeckie rady biznesowe. Aktywne są również wspólne komitety gospodarcze, a częstość spotkań rządu wysokiego szczebla i forów biznesowych rośnie. W 2015 r. Węgry rozszerzyły stosunki gospodarcze z Afryką i Ameryką Łacińską w ramach strategii handlu zagranicznego „Otwarcia na Południe”, która uzupełnia dotychczasową strategię „Otwarcia na wschód”. Polityka zagraniczna Węgier, jako średniej potęgi gospodarczej, posiadającej znaczny wpływ w Środkowej i Wschodniej Europie, opiera się na czterech kluczowych zasadach: współpracy z państwami atlantyckimi, integracji europejskiej, wspieraniu rozwoju międzynarodowego oraz przestrzeganiu prawa międzynarodowego.

Gospodarka Węgier jest silnie uzależniona od handlu zagranicznego, a wojna na Ukrainie wpłynęła na ich politykę zagraniczną, koncentrując się na minimalizowaniu skutków gospodarczych sankcji UE i priorytetowym traktowaniu bezpieczeństwa narodowego. Pomimo tych wyzwań Węgry nadal realizują długoterminowe strategie urozmaicenia stosunków

energy. Türkiye, as a secure transit country, can play a crucial role in Hungary's energy imports, especially in light of the war in Ukraine.

Results

Since early 2022, the war in Ukraine has been the primary focus of European foreign policy, and Hungary is mainly concerned with mitigating the negative impact of EU sanctions on its economy while ensuring its security. Nevertheless, the Hungarian government has not abandoned its long-term strategies for diversifying its political and economic relationships. In particular, cooperation with states of Central Asia is becoming increasingly vital under Hungary's "Eastern Opening" strategy. The objective is to diversify trade, investment, and technology transfer, not to pivot from the West to the East. Instead, Hungary aims to reduce its dependence on the West and balance its growth. The war has also elevated the importance of relations with Turkic states, given the region's potential to become a significant energy source. Türkiye's role as a secure transit country for Hungary's energy imports is now undeniable, adding to the significance of cooperation with this region. On November 10, 2022, in Samarkand, during the OTS summit, Hungarian Foreign Minister Szijjártó emphasised the importance of peace and stated that "the rhetoric of war is stronger than the rhetoric of peace, the voice of those who advocate peace is quieter than those who stir up tensions", re-referred to the organisation as a "forum for peace" (Szijjártó, 2022). He viewed the OST as a crucial platform for promoting East-West cooperation, which he believed was essential for global security. He expressed Hungary's desire to increase its involvement in the group and highlighted also the significant increase in trade between Hungary and the countries of OTS, noting that it has grown by 2.5 times for the past twelve years and is currently valued at 4.5 billion euros.

politycznych i gospodarczych. Rząd kładzie większy nacisk na zacieśnianie współpracy z państwami tureckimi ze względu na rosnące znaczenie tego regionu jako źródła surowców energetycznych. Turcja, jako bezpieczny kraj tranzytowy, może odgrywać kluczową rolę w imporcie surowców energetycznych przez Węgry, zwłaszcza w obliczu wojny na Ukrainie.

Wyniki

Od początku 2022 roku wojna na Ukrainie jest głównym tematem europejskiej polityki zagranicznej, a Węgrom zależy przede wszystkim na łagodzeniu negatywnego wpływu unijnych sankcji na gospodarkę przy jednoczesnym zapewnieniu jej bezpieczeństwa. Mimo to węgierski rząd nie zrezygnował z długofalowych strategii urozmaicenia stosunków politycznych i gospodarczych. W szczególności coraz ważniejsza staje się współpraca z państwami Azji Środkowej w ramach węgierskiej strategii „Otwarcia na Wschód”. Jej celem jest urozmaicenie handlu, inwestycji i transferu technologii, a nie tylko ich przenoszenie z Zachodu na Wschód. Zamiast tego Węgry dążą do zmniejszenia swojej zależności od Zachodu i zrównoważenia jego rozwoju. Wojna podniosła też znaczenie relacji z państwami tureckimi, ze względu na potencjał regionu do stania się znaczącym źródłem surowców energetycznych. Rola Turcji jako bezpiecznego kraju tranzytowego dla węgierskiego importu surowców energetycznych jest obecnie niezaprzeczalna, co zwiększa znaczenie współpracy z tym regionem. 10 listopada 2022 r. w Samarkandzie podczas szczytu OTS węgierski minister spraw zagranicznych Szijjártó podkreślił znaczenie pokoju i stwierdził, że „retoryka wojny jest silniejsza niż retoryka pokoju, głos tych, którzy opowiadają się za pokojem, jest cichszy niż tych, którzy podsycają napięcia”, określając tę organizację jako „forum na rzecz pokoju” (Szijjártó, 2022). Postrzega on OST jako kluczową platformę promowania współpracy Wschód-Zachód, która jego zdaniem jest niezbędna dla globalnego bezpieczeństwa. Minister wyraził chęć Węgier do zwiększenia zaangażowania w grupie, a także zwrócił uwagę na znaczny wzrost wymiany handlowej między Węgrami a krajami OTS, zaznaczając, że w ciągu ostatnich dwunastu lat wzrosła ona 2,5-krotnie i jest obecnie wyceniana na 4,5 miliarda euro.

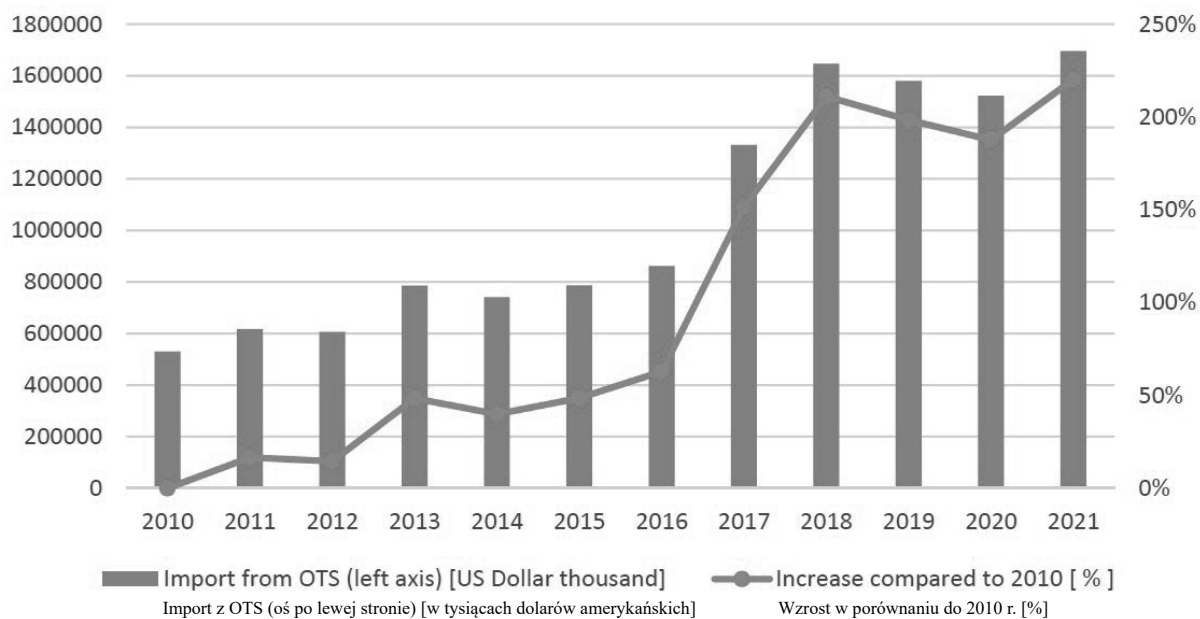

Figure 3. Dynamics of Hungarian import from OTS states, 2010-2021

Rysunek 3. Dynamika importu Węgier z krajów OTS, 2010-2021

Source: Own compilation based on trademap.org.

Źródło: Opracowanie własne w oparciu o trademap.org.

In 2021, on the trademap.org list of 208 markets supplying products imported by Hungary, Türkiye ranked 22nd, Kazakhstan ranked 38th, Uzbekistan ranked 93rd, Azerbaijan ranked 94th, Turkmenistan ranked 99th, and Kyrgyzstan ranked 130th. In 2021, on the trademap.org list of 223 markets buying products exported by Hungary, Türkiye ranked 18th, Kazakhstan ranked 53rd, Uzbekistan ranked 59th, Azerbaijan ranked 69th, Kyrgyzstan ranked 96th and Turkmenistan ranked 101st.

W 2021 roku na liście trademap.org 208 rynków dostarczających produkty importowane przez Węgry, Turcja zajęła 22 miejsce, Kazachstan 38, Uzbekistan 93, Azerbejdżan 94, Turkmenistan 99, a Kirgistan 130. W 2021 roku na liście trademap.org 223 rynków kupujących produkty eksportowane przez Węgry, Turcja zajęła 18 miejsce, Kazachstan 53, Uzbekistan 59, Azerbejdżan 69, Kirgistan 96, a Turkmenistan 101.

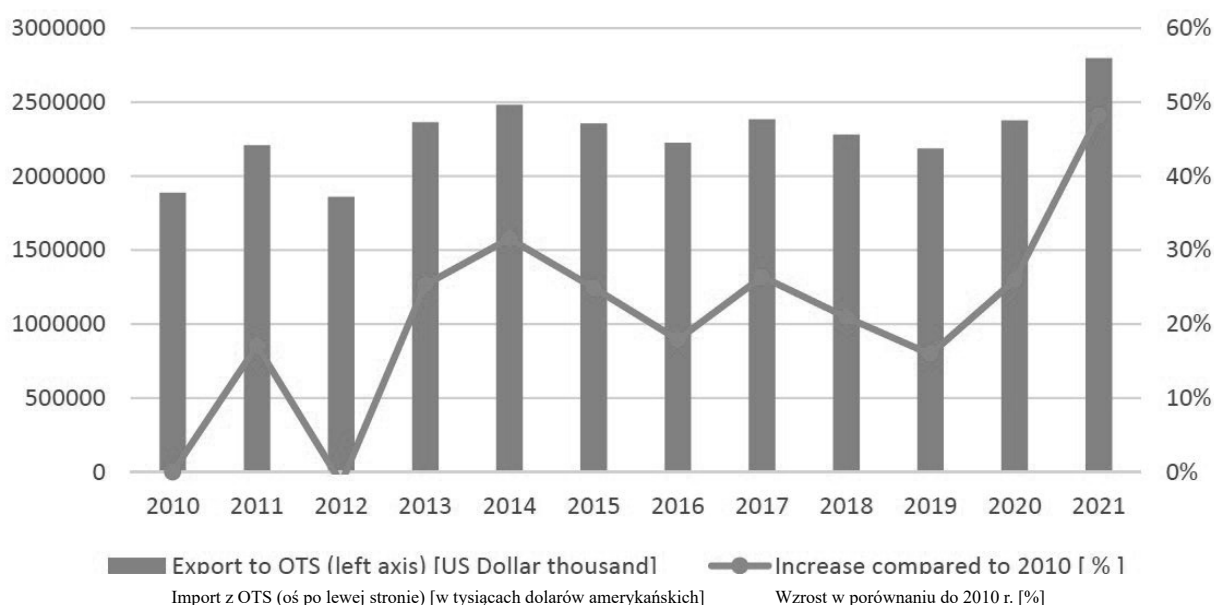

Figure 4. Dynamics of Hungarian export to OTS states, 2012-2021

Rysunek 4. Dynamika eksportu Węgier do krajów OTS, 2012-2021

Source: Own compilation based on trademap.org.

Źródło: Opracowanie własne w oparciu o trademap.org.

Türkiye is the most important member of the OTS, and is currently one of the most important transit countries for Eurasian trade. It is followed by Kazakhstan and Uzbekistan, which have significant economic power and potential. Azerbaijan's gas potential and Turkmenistan's vast gas reserves, the fourth largest in the world, could become increasingly attractive in the near future and, through cooperation under the OTS, more accessible to the European Union. Kyrgyzstan, although less rich in raw materials, is of strategic importance as a source of rivers feeding the whole Central Asian region and as a potential source of hydropower, in which Hungary can play a significant role.

The role of the Turkic states in Central Asia and in the Caucasus world economy is increasing due to their geographical location, mineral resources and enlightened reforms; the synergies of closer economic and political cooperation with Central Europe, including Hungary can be significant.

Through relevant examples, we aim to demonstrate the recent contributions of the Turkic states to the strengthening of regional relations in Central Asia.

The Tashkent Declaration: the first trilateral summit of the ministers of foreign affairs, trade/economy and transport of Azerbaijan, Türkiye and Uzbekistan was held in Tashkent on 2 August (mfa.uz, 2022). The meeting was initiated by Uzbekistan, the most populous country in Central Asia with significant energy resources. The aim of the newly launched innovative cooperation is to address foreign policy and regional issues between the three countries and to explore the potential for economic cooperation in the "Trans-Caspian East-West Middle Corridor". This multimodal transport route encompasses Central Asia, the South Caucasus and neighbouring regions and is known as the "Middle Corridor". The Tashkent Declaration contains the hopes and concrete expectations of all three countries, which are generally beneficial for all three, not just for them: Azerbaijan wants to benefit economically from the gas agreement with the European Union. Azerbaijan wants to reap economic benefits from the gas agreement with the European Union, but Ankara's approval is essential for this to happen, as Türkiye is entitled to a share of the gas transported through the Trans-Anatolian pipeline. Uzbekistan and Türkiye will support the post-conflict reconstruction and reintegration of their territories in Nagorno-Karabakh. In order to achieve its economic goals, Türkiye wants to see the development of the railway and road routes of the Zangezur corridor - which links Azerbaijan and the Nakhchivan Autonomous Republic through the Syunik region of Armenia - in order to gain easier access to the Caucasus. In particular, Uzbekistan

Turcja jest najważniejszym członkiem OTS i obecnie jednym z najważniejszych krajów tranzytowych dla handlu euroazjatyckiego. Na drugim miejscu plasują się Kazachstan i Uzbekistan, które dysponują znaczącą siłą i potencjałem gospodarczym. Potencjał gazowy Azerbejdżanu i ogromne zasoby gazu ziemnego Turkmenistanu, czwarte co do wielkości na świecie, mogą stać się w niedalekiej przyszłości coraz bardziej atrakcyjne i dzięki współpracy w ramach OTS bardziej dostępne dla Unii Europejskiej. Kirgistan, choć mniej zasobny w surowce, ma strategiczne znaczenie jako źródło rzek zasilających cały region Azji Środkowej oraz jako potencjalne źródło energii wodnej, w wykorzystaniu której Węgry mogą odegrać znaczącą rolę.

Rola państw tureckich w Azji Środkowej i w gospodarce światowej Kaukazu wzrasta ze względu na ich położenie geograficzne, zasoby mineralne i światłe reformy; synergie bliższej współpracy gospodarczej i politycznej z Europą Środkową, w tym z Węgrami, mogą być znaczące.

Na odpowiednich przykładach Autorzy chcą pokazać wkład państw tureckich we wzmacnianie stosunków regionalnych w Azji Środkowej w ostatnich latach.

Deklaracja z Taszkontu: 2 sierpnia w Taszkencie odbył się pierwszy trójstronny szczyt ministrów spraw zagranicznych, handlu/gospodarki i transportu Azerbejdżanu, Turcji i Uzbekistanu (mfa.uz, 2022). Inicjatorem spotkania był Uzbekistan, najbardziej zaludniony kraj Azji Centralnej, dysponujący znaczącymi zasobami energetycznymi. Celem nowo rozpoczętej innowacyjnej współpracy jest skupienie się na polityce zagranicznej i kwestiach regionalnych tych trzech krajów oraz zbadanie potencjału współpracy gospodarczej w „Transkaspiskim środkowym korytarzu Wschód-Zachód”. Ten multimodalny szlak transportowy obejmuje Azję Środkową, Kaukaz Południowy oraz sąsiednie regiony i jest znany jako „Korytarz Środkowy”. Deklaracja z Taszkontu zawiera nadzieje i konkretne oczekiwania wszystkich trzech krajów, które generalnie są korzystne dla wszystkich trzech, a nie tylko dla jednego z nich: Azerbejdżan chce skorzystać ekonomicznie na umowie dotyczącej gazu z Unią Europejską. Azerbejdżan chce czerpać korzyści gospodarcze z umowy dotyczącej gazu z Unią Europejską, ale do tego niezbędna jest zgoda Ankar, gdyż Turcja ma prawo do udziału w gazociągu transanatolijskim. Uzbekistan i Turcja będą wspierać odbudowę, która nastąpi po konflikcie i reintegrację swoich terytoriów w Górskim Karabachu. Turcja chce osiągnąć swoje cele gospodarcze poprzez rozbudowę szlaków kolejowych i drogowych korytarza Zangezur – łączącego Azerbejdżan i Nachiczewańską Republikę Autonomiczną przez region Sjunik w Armenii – w celu uzyskania łatwiejszego dostępu do Kaukazu. Uzbekistan liczy w szczególności na wsparcie finansowe

hopes to receive financial support for the development of regional railway infrastructure projects under construction in the country: Termez - Mazar-i-Sharif - Kabul - Peshawar, and the Uzbekistan - Kirgizstan - China railway projects. As the Tashkent Declaration demonstrates, effective tripartite coordination and interaction can enable the implementation of concrete projects. In this way, the high transit potential of all three countries in the Middle Corridor, can be exploited. Amid growing global challenges to security, stability and economic growth, the newly established trilateral platform among the three nations can complement ongoing efforts to enhance regional cooperation by promoting joint projects in various fields and strengthening cooperation on regional issues of mutual concern. The nations share a similar stance on many international issues, given their common goal of sustainable and robust development within the Turkic world.

CA5+Russia format summits: on 14 October in Astana, the Russian President took part in the first-ever Leaders' Summit with the Presidents of the five Central Asian countries. The summit discussed the current geopolitical climate and regional security challenges, as well as the possibility of adopting measures to protect common trade and economic interests. The meeting came as relations between Russia and its Central Asian neighbours have been called into question by the ongoing war in Ukraine. The Central Asian states have adopted a neutral stance, refraining from supporting or opposing Russia's actions in Ukraine. Nevertheless, the political and economic consequences of the Russian-Ukrainian conflict have had a significant impact on the Central Asian region. They had to deal with a number of issues, including supply chain disruptions, labour migration difficulties and the arrival of Russians in Central Asia. According to the Kazakh resolution, relations between Russia and Central Asia have the potential to be revitalised. In this difficult period of world history, it is more important than ever to have a clear and positive vision of the future. Our countries are meant to be together. We must protect our common history and build a common future for the benefit of our people. The stability and security of individual countries has a direct impact on the development of the region. To achieve this, it is necessary to develop effective tools to prevent and proactively respond to emerging threats. President of Tajikistan emphasised, Russia shouldn't ignore the region's issues and aspirations. But to maintain its influence, Russia needs to make concentrated efforts to help these nations politically as well as economically (Gupta P.K., 2023).

The 6th high-level six-party meeting was held in Samarkand on 14 April, attended by the Russian Foreign Minister, the Deputy Prime Minister and

rozwoju regionalnych projektów infrastruktury kolejowej budowanych w kraju: projektów linii kolejowych Termez - Mazar-i-Szarif - Kabul - Peszawar oraz Uzbekistan - Kirgistan - Chiny. Jak pokazuje Deklaracja z Taszkientu, skuteczna trójstronna koordynacja i interakcja mogą umożliwić realizację konkretnych projektów. W ten sposób można wykorzystać wysoki potencjał tranzytowy wszystkich trzech krajów Korytarza Środkowego. W obliczu rosnących globalnych wyzwań dla bezpieczeństwa, stabilności i wzrostu gospodarczego nowo utworzona platforma trójstronna między trzema narodami może uzupełniać bieżące wysiłki na rzecz wzmocnienia współpracy regionalnej poprzez promowanie wspólnych projektów w różnych dziedzinach i wzmacnianie współpracy w kwestiach regionalnych będących przedmiotem wspólnego zainteresowania. Narody te mają podobne stanowisko w wielu kwestiach międzynarodowych, biorąc pod uwagę ich wspólny cel, jakim jest zrównoważony i trwały rozwój w świecie tureckim.

Szczyty formatu CA5+Rosja: 14 października w Astanie prezydent Rosji wziął udział w pierwszym w historii Szczycie Liderów z prezydentami pięciu krajów Azji Środkowej. Podczas szczytu omówiono aktualną sytuację geopolityczną i wyzwania w zakresie bezpieczeństwa regionalnego, a także możliwości podjęcia działań w celu ochrony wspólnych interesów handlowych i gospodarczych. Spotkanie odbyło się w momencie, gdy stosunki między Rosją a jej sąsiadami z Azji Środkowej stały pod znakiem zapytania z powodu trwającej na Ukrainie wojny. Państwa Azji Środkowej przyjęły stanowisko neutralne, powstrzymując się od wspierania działań Rosji na Ukrainie lub przeciwstawiania się im. Niemniej jednak polityczne i gospodarcze konsekwencje konfliktu rosyjsko-ukraińskiego miały znaczący wpływ na region Azji Środkowej. Region musiał uporać się z wieloma problemami, w tym zakłóceniami w łańcuchu dostaw, trudnościami z migracją zarobkową i przybywaniem Rosjan do Azji Środkowej. Zgodnie z kazachską rezolucją, stosunki między Rosją a Azją Środkową mają potencjał, aby się ożywić. W tym trudnym okresie historii świata bardziej niż kiedykolwiek ważna jest jasna i pozytywna wizja przyszłości. Nasze kraje powinny współpracować. Musimy chronić naszą wspólną historię i budować wspólną przyszłość dla dobra naszego narodu. Stabilność i bezpieczeństwo poszczególnych krajów ma bezpośredni wpływ na rozwój regionu. Aby to osiągnąć, konieczne jest wypracowanie skutecznych narzędzi do zapobiegania i proaktywnego reagowania na pojawiające się zagrożenia. Prezydent Tadżykistanu podkreślił, że Rosja nie powinna ignorować problemów i aspiracji tego regionu. Ale aby utrzymać swoje wpływy, Rosja musi podjąć skoncentrowane wysiłki i pomóc tym narodom zarówno politycznie, jak i ekonomicznie (Gupta P.K., 2023).

Foreign Minister of Kazakhstan, the Foreign Minister of Kyrgyzstan, the Foreign Minister of Tajikistan, the Deputy Prime Minister and Foreign Minister of Turkmenistan, and the Acting Foreign Minister of Uzbekistan. The ministers discussed potential areas of six-way cooperation in line with the agreements reached at the first Russia-Central Asia Summit in Astana on 14 October 2022. Discussions have also focused on the complex situation in Afghanistan and its impact on neighbouring countries. The Russian side emphasised its support for the independent foreign policies of the Central Asian states, which are founded on national security and development priorities, and the advancement of comprehensive, mutually beneficial cooperation with Russia in these and other areas. The meeting attendees expressed contentment with the collaboration among the six nations, which is based on allied relations or strategic partnership (mid.ru, 2023).

Conclusions

The aim of this study is to examine the specific aspects of strengthening regional cooperation in Central Asia and the opportunities it offers in the light of Hungary's Eastern Opening policy. Due to the region's specific historical, cultural and geopolitical context, foreign economic engagement requires a consistent and determined presence as well as the cultivation of mutual trust. Our analysis suggests that regionalisation processes in Central Asia are largely driven by external integration efforts. One example is the Organisation of Turkish States, which is currently fostering a significant and forward-looking alliance. With trade routes shifting to the Central Corridor as a result of the war, Central Asian countries are poised to benefit economically and socially, and investments are beginning to flow in. Since 2017, Uzbekistan has positioned itself to take the lead in regional cooperation, overtaking Kazakhstan, the former initiator. Smaller Turkic states such as Kyrgyzstan, Turkmenistan and Tajikistan are also recognising the need for cooperation. In this region, stable foundations based on mutual trust are crucial for sustainable development. Hungary's Eastern Opening Strategy is well suited to this context, as it is based on historical ties of trust, and Hungary has placed great emphasis on maintaining a professional diplomatic presence in all Central Asian countries, which sets it apart from other EU member states.

Szóste sześciostronne spotkanie wysokiego szczebla odbyło się 14 kwietnia w Samarkandzie z udziałem ministra spraw zagranicznych Rosji, wicepremiera i ministra spraw zagranicznych Kazachstanu, ministra spraw zagranicznych Kirgistanu, ministra spraw zagranicznych Tadżykistanu, wicepremiera i ministra spraw zagranicznych Turkmenistanu oraz pełniącego obowiązki ministra spraw zagranicznych Uzbekistanu. Ministrowie omówili potencjalne obszary sześciostronnej współpracy zgodnie z porozumieniami osiągniętymi na pierwszym szczyście Rosja-Azja Środkowa w Astanie 14 października 2022 r. Dyskusje koncentrowały się także na skomplikowanej sytuacji w Afganistanie i jej wpływie na kraje sąsiednie. Strona rosyjska podkreśliła swoje poparcie dla niezależnej polityki zagranicznej państw Azji Środkowej, opartej na priorytetach bezpieczeństwa narodowego i rozwoju oraz doskonalenia wszechstronnej, wzajemnie korzystnej współpracy z Rosją w tych i innych dziedzinach. Uczestnicy spotkania wyrazili zadowolenie ze współpracy sześciu narodów, która opiera się na stosunkach sojuszniczych lub partnerstwie strategicznym (mid.ru, 2023).

Wnioski

Celem niniejszego opracowania było zbadanie konkretnych aspektów zacieśniania współpracy regionalnej w Azji Środkowej oraz możliwości, jakie oferuje ona w świetle węgierskiej Polityki Otwarcia na Wschód. Ze względu na specyficzny kontekst historyczny, kulturowy i geopolityczny regionu, zagraniczne zaangażowanie gospodarcze wymaga konsekwentnej i zdecydowanej obecności oraz pielęgnowania wzajemnego zaufania. Z analizy Autorów wynika, że procesy regionalizacji w Azji Środkowej są w dużej mierze napędzane zewnętrznymi wysiłkami integracyjnymi. Jednym z przykładów jest Organizacja Państw Tureckich, która obecnie wspiera znaczący i przyszłościowy sojusz. Ponieważ w wyniku wojny szlaki handlowe przesunęły się do Korytarza Centralnego, kraje Azji Środkowej mogą odnieść korzyści gospodarcze i społeczne i pozyskać znaczące inwestycje. Od 2017 r. Uzbekistan zajmuje pozycję lidera we współpracy regionalnej, wyprzedzając Kazachstan, wcześniejszego inicjatora współpracy. Potrzebę współpracy dostrzegają również mniejsze państwa tureckie, takie jak Kirgistan, Turkmenistan i Tadżykistan. W tym regionie stabilne fundamenty oparte na wzajemnym zaufaniu są kluczowe dla zrównoważonego rozwoju. Węgierska Strategia Otwarcia na Wschód dobrze wpisuje się w ten kontekst, gdyż opiera się na historycznych więzach zaufania, a Węgry kładą duży nacisk na utrzymanie profesjonalnej obecności dyplomatycznej we wszystkich krajach Azji Środkowej, co odróżnia je od innych państw członkowskich UE.

References:

1. Bárkányi, P. (2022). Central Asia from the Perspective of Hungarian Economic Diplomacy. *XVII. FIKUSZ 2022 International Conference: Proceedings*, pp. 571-581
2. Bernek, Á. (2022). Az eurázsiai középső közlekedési folyosó, vagyis a Transz-Kaszipi Nemzetközi Közlekedési Útvonal jelentőségéről. *Eurázsia Központ Elemzések*, EK/2022/23. (in Hungarian).
3. Dragneva, R., Wolczuk, K. (2017). The Eurasian Economic Union: Deals, Rules and the Exercise of Power. *Russia and Eurasia Programme Research Paper May*.
4. Dašić, D. (2013). Branding of States and Nations, *Culture*, no. 139, p. 396-415.
5. Gleason, A. (2010). Eurasia: What Is It? Is It? *Journal of Eurasian Studies*, 1, pp. 26-32.
6. Gupta, P.K. (2023). First Russia-Central Asia Summit: A Reflection of Deep Connect between the Two Regions. (<https://www.vifindia.org/2022/october/25/First-Russia-Central-Asia-Summit-A-Reflection-of-Deep-Connect-between-the-Two-Regions>, Accessed: 13.11.2023).
7. Koishibayev, Y. (2022). Transit and Transport Cooperation between Kazakhstan and the European Union: Prospects for the Development of the Middle Corridor. [Online], Available at (<https://middlecorridor.com/en/press-center/news/the-prospects-for-the-development-of-middle-corridor-were-discussed-in-brussels>, Accessed: 21.08.2022).
8. Lagarde, C. (2019). Uzbekistan's Reforms: A New Equation for Inclusive Growth and Cooperation (<https://www.imf.org/en/News/Articles/2019/05/17/sp051719-lagarde-uzbekistan-reforms-a-new-equation-for-inclusive-growth-and-cooperation>, Accessed: 21.08.2022).
9. Lakatos, A. (2018). Az Új Selyemút geostratégiai és földrajzi dimenziói. *Észak-magyarországi Stratégiai Füzetek*, 15 (1), pp. 119-120 (in Hungarian).
10. Malgin, A. B., Narinskii, M. M. (2002). The Southern Flank of the CIS, Central Asia – the Caspian the Caucasus: Energy policy and politics, Navona Publishing, pp. 32-46.
11. mfa.uz (2022). (<https://mfa.uz/32062>, Accessed: 13.09.2022).
12. mid.ru (2023). (https://mid.ru/ru/foreign_policy/news/1863627/?lang=en, Accessed: 15.04.2023.)
13. Papp-Váry, Á.F. (2018). Country branding: what branding? Relevant terminologies and their possible interpretations in the case of countries. *Economic and Regional Studies*, 11(4), pp. 7-26. (DOI: <https://doi.org/10.2478/ers-2018-0032>).
14. Rahmanov, A. (2022). Turkmenistan's Neutral Foreign Policy: Peace, Security and Sustainable Development. *PERCEPTIONS*, Spring-Summer 2022 Volume XXVII Number 1, pp.137-150.
15. Shadikhodjaev, S. (2008). Eurasian Economic Community (EurAsEC): Legal Aspects of Regional Trade Integration. *East Asian Bureau of Economic Research, Trade Working Papers*.
16. strategy.uz (2022). Five years with action strategy: result of the reforms (<https://strategy.uz/index.php?news=1478&lang=en>, Accessed: 11.08.2022).
17. Széll KálmánTerv 2.0., (2012). Széll KálmánTerv 2.0. A következő lépés (<https://2010-2014.kormany.hu/hu/nemzetgazdasagi-miniszterium/hirek/elkeszult-a-szell-kalman-terv-2-0>, Accessed: 21.07.2022) in Hungarian.
18. Szijjártó, P. (2022). Magyarország a „Béke Fórumaként” tekint a Türk Államok Szervezetére (<https://kormany.hu/hirek/magyarorszag-a-beke-forumakent-tekint-a-turk-allamok-szervezeterere>, Accessed: 23.11.2022. (in Hungarian).
19. trademap.org (2022). (<https://trademap.org>, Accessed: 24.02.2023.)
20. Vasa, L. (2020). Regionalizmus Közép-Ázsiában. *TÉR GAZDASÁG EMBER* 3 (8) pp. 27-46 (in Hungarian)
21. Vasa, L. (2020). A Türk Tanács közép-ázsiai és kaukázusi országai a magyar külgazdaság perspektívájából. *KKI-elemzések*, E-2021/08. pp. 53-67 (in Hungarian). DOI: <https://doi.org/10.47683/KKIElemzesek.E-2021.08>
22. Worldbank, (2023). Uzbekistan. (<https://data.worldbank.org/indicator>, Accessed: 21.03.2023.)
23. Worldometer, (2023). Population. (<https://www.worldometers.info/world-population/population-by-country/>, Accessed: 21.03.2023.)
24. Worldatlas, (2023). Central Asian Countries. (<https://www.worldatlas.com>, Accessed: 21.03.2023).

This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution 4.0 International (CC BY 4.0). License (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.pl>) allowing third parties to copy and redistribute the material in any medium or format and remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.